

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/197/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117226393
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Pastieriková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1117226393.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Tatiány Pastierikovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci žalobcu: S.. D. S., S., J.. XX.XX.XXXX, L. XXXX/XX, XXX XX G., zast. Blaňár & Partners s.r.o., Gunduličova 4, 811 05 Bratislava, IČO: 36 866 784, proti žalovanému: Carlton Property, s.r.o., Hviezdoslavovo nám. 3, 811 02 Bratislava, IČO: 36 860 492, zast. Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 26Cb/167/2017-106 zo dňa 20.06.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 26Cb/167/2017-106 zo dňa 20.06.2018 zrušuje a konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zastavuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol tak, že zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, doručený súdu dňa 05.06.2018 v celom rozsahu ako nedôvodný. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 27.10.2017 sa žalobca domáhal určenia, že rozhodnutie jediného spoločníka spoločnosti Carlton Property, s.r.o. zo dňa 16.08.2017, ktorým bolo rozhodnuté o zvýšení základného imania spoločnosti, a ktorým boli prevzaté záväzky na nové peňažné vklady p. V. E. a p. F.. S. A., je neplatné. Dňa 05.06.2018 bol súdu prvej inštancie doručený návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd uložil povinným F.. S. A. a V. E. povinnosť zdržať sa výkonu práv spoločníka a člena štatutárneho orgánu v žalovanom alebo iného konania smerujúceho k výkonu, zápisu a realizácii zvýšenia základného imania v žalovanom. Žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že povinní sa snažia aktívne zvýšiť základné imanie v žalovanom, hoci na to nie sú oprávnení; vykonávajú kroky smerujúce k prevzatíu nových peňažných vkladov, čím hrozí, že ako väčšina spoločníci absolútne ovládnu žalovaného na úkor žalobcu a žalobcovi vznikne škoda veľkého rozsahu.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. c) a d), § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, 329 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

V odôvodnení rozhodnutia konajúci súd uviedol, že po preskúmaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, žaloby a priložených listinných príloh mal za to, že návrhu žalobcu nie je možné vyhovieť, nakoľko neboli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia. Konštatoval, že žalobca nedostatočne osvedčil existenciu nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy ako jednej zo základných náležitostí neodkladného opatrenia, a teda neosvedčil naliehavú potrebu rýchlej dočasnej úpravy medzi stranami sporu a nepreukázal ani prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Súd prvej inštancie mal za to, že uloženie povinnosti povinným, aby sa zdržali výkonu práv spoločníkov a funkcie členov štatutárneho orgánu v žalovanom, je vzhľadom na stav konania vo veci samej a množstvo prebiehajúcich súdnych konaní, nesúladné so zásadou proporcionality. Žalobca neosvedčil potrebu naliehavej ochrany do takej miery a takými skutočnosťami, na základe ktorých by navrhované neodkladné opatrenie vzhľadom na jeho osobitnú povahu posúdil a vyhodnotil ako primeraný zásah do práv povinných osôb a

žalovaného. Zároveň mal súd za to, že nariadením neodkladného opatrenia by prejudiciálne rozhodol o predmete sporu a neprimerane by zasiahol do činnosti žalovaného bez toho, aby mal v tomto štádiu konania hodnoverne preukázané skutočnosti osvedčujúce dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca v zmysle § 357 CSP, nakoľko s ním v celom rozsahu nesúhlasil a ktoré odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Žalobca v odvolaní poprel právne závery, ku ktorým súd prvej inštancie dospel vo svojom rozhodnutí. Uviedol, že skutočnosť, že povinní zvyšovali základné imanie v spoločnosti Carlton Property, s.r.o. a túto právnu skutočnosť dali aj na zápis do obchodného registra, predstavuje jeden z postulátov bezprostredne hrozacej ujmy pre žalobcu. Zvýšením základného imania sa radikálne znížil podiel spoločnosti ADSP v spoločnosti Carlton Property, s.r.o. na úkor žalobcu povinných a z dôvodu, že žalobca je spoločníkom v spoločnosti ADSP, tak aj na jeho úkor. Mal za to, že zvýšenie základného imania tak môže byť predpokladom znehodnotenia obchodného podielu žalobcu v ADSP, a tým aj jeho nepriameho podielu v Carlton Property, s.r.o..

Žalobca vytkol súdu prvej inštancie, že z obsahu uznesenia nevyplýva žiadna úvaha súdu ohľadom posudzovania dostatočného, resp. nedostatočného osvedčenia nebezpečenstva, len jednoduché konštatovanie, že žalobca nedostatočne osvedčil existenciu nebezpečenstva bezprostrednej hrozacej ujmy, nepreukázal prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Zdôraznil, že tieto závery však súd neoprel o žiadne odôvodnenie a z uvedených dôvodov považoval napadnuté rozhodnutie za arbitrárne. Žalobca ďalej namietal, že súd neuviedol ani žiadne argumenty pre konštatovanie, že nariadenie neodkladného opatrenia by bolo v rozpore so zásadou proporcionality a zjavne neuskutočnil ani žiadny test proporcionality.

Okrem toho uviedol, že súd prvej inštancie nijako nedefinoval, v čom vnímal prejudicialitu vo vzťahu k veci samej, keďže podľa názoru žalobcu sú predmetné návrhy odlišné a nemajú prejudiciálny vzťah. Nakoľko mal žalobca za to, že splnil všetky predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovie.

3. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý poukázal na dve podstatné skutočnosti, a to prekážku právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata) a vecnú správnosť napadnutého uznesenia. Uviedol, že o tej istej veci, ktorá je predmetom konania o neodkladnom opatrení, už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 23Cb/90/2018, v ktorom súd uznesením zo dňa 02.07.2018 návrh v celom rozsahu zamietol, ktoré potvrdil Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd uznesením zo dňa 31.08.2018. Žalovaný mal za to, že Okresný súd Bratislava V rozhodoval v predmetnom konaní o tej istej veci, pričom bola daná totožnosť osôb i totožnosť predmetu konania, a preto právoplatne skončené konanie na Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 23Cb/90/2018 tvorí vo vzťahu k posudzovanému konaniu na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 26Cb/167/2017 prekážku res iudicata. S ohľadom na to, že ďalšiemu vedeniu konania o neodkladnom opatrení bráni procesná prekážka res iudicata, žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie zrušil a konanie o neodkladnom opatrení zastavil.

4. Žalovaný sa v ďalšej časti vyjadril aj k vecnej stránke veci, kedy poukázal na to, že žalobca neosvedčil nárok, ktorému by sa mala poskytnúť predbežná ochrana. Uviedol, že žalobca nie je a ani nikdy nebol spoločníkom spoločnosti Carlton Property, s.r.o., nakoľko rozhodnutie jediného spoločníka zo dňa 21.06.2017, ktoré prijal za spoločnosť ADS žalobcov blízky kamarát - istý Y. E. - a to na základe splnomocnenia údajne udeleného žalobcom dňa 02.10.2015 bolo neplatné, v dôsledku čoho nedošlo zo strany žalobcu k platnému zvýšeniu základného imania spoločnosti Carlton Property, s.r.o., a teda žalobca nemohol platne prevziať záväzok na nový vklad. Neplatnosť rozhodnutia zo dňa 21.06.2017 žalovaný odôvodnil nepreukázaním platného udelenia splnomocnenia žalobcom, pričom v tejto súvislosti poukázal na trestné stíhanie žalobcu pre obzvlášť závažný trestný čin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku - majetku spoločnosti Carlton Property, s.r.o.. Neplatnosť rozhodnutia zo dňa 21.06.2017 žalovaný ďalej odôvodnil skutočnosťou, že splnomocnenie pána E. neoprávňovalo na prijatie tohto rozhodnutia ani za predpokladu, že by bolo skutočne vystavené dňa 02.10.2015 (čo však v žiadnom konaní preukázané nebolo a čo žalovaný aj naďalej popiera), pretože na rozhodnutie o zvýšení základného imania zákon vyžaduje úradne overený podpis jediného spoločníka,

t.j. dané splnomocnenie by muselo už v čase jeho odovzdania pánovi E. obsahovať osvedčený podpis štatutárneho orgánu spoločnosti ADS, čo však splnené nebolo. Vyslovil názor, že dňa 21.06.2017 nedošlo k platnému rozšíreniu splnomocnenia. Mal za to, že z uvedených dôvodov vyplýva, že splnomocnenie neoprávňovalo p. E. na prijatie rozhodnutia zo dňa 21.06.2017. Poukázal na rozhodnutia súdov v iných konaniach, v ktorých vyslovili existenciu tohto dôvodu neplatnosti rozhodnutia zo dňa 21.06.2017. Žalovaný sa ďalej vyjadril k porušeniu práva spoločnosti ADS na prednostné prevzatie nového vkladu. Rozhodnutie zo dňa 21.06.2017 považoval za neplatné aj v časti, v ktorej bol vyslovený súhlas s tým, aby záväzok na nový vklad do základného imania spoločnosti Carlton prevzal žalobca.

5. Žalovaný v ďalšej časti vyjadrenia odôvodnil svoj názor, z akých dôvodov považuje rozhodnutie zo dňa 21.06.2017 v rozpore s dobrými mravmi a zakladá neplatnosť právneho úkonu podľa § 39 OZ. Zdôraznil, že tunajší súd už aj v iných konaniach rozhodol o tom, že žalobca nie je spoločníkom spoločnosti Carlton. Poukázal aj na rozhodnutia v iných súdnych konaniach, kde sa súdy zaoberali otázkou neplatnosti rozhodnutia zo dňa 21.06.2017 (sp. zn. 33Exre/450/2017 v spojení s 1Cob/49/2018, 28Cb/150/2017, 26Cb/167/2017). Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a konanie o neodkladnom opatrení zastavil.

6. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním doručeným súdu dňa 17.01.2019. Mal za to, že v danom prípade nie je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci, keďže návrh, ktorým sa konanie na Okresnom súde Bratislava V začalo, bol podaný dňa 06.06.2018, pričom návrh na Okresný súd Bratislava I bol podaný už dňa 05.06.2018. S poukazom na § 159 CSP mal za to, že ak by išlo o rovnaký návrh, bol Okresný súd Bratislava V povinný konanie obligatórne zastaviť, nakoľko na Okresnom súde Bratislava I prebiehalo to isté konanie v rovnakej veci, čo však súd neurobil. Tvrdenia žalovaného o neplatnosti plnej moci pre Y. E. zo dňa 02.10.2015 označil za irelevantné a poukázal na to, že podpis splnomocniteľa na plnomocenstve nemusel byť v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka notársky overený, a preto predmetná plná moc bola nesporne platná. Zdôraznil, že žalovaný zavádza súd pokiaľ ide o rozhodovanie súdov, či žalobca je alebo nie je spoločníkom spoločnosti Carlton, kedy konanie sp. zn. 33Exre/450/2017 je síce právoplatne skončené, avšak žalobca podal vo veci dovolanie, a keďže išlo o tzv. zhodové konanie podľa CMP, súd v ňom nerozhodol meritórne o tom, že rozhodnutie spoločnosti Carlton je neplatné, taktiež rozhodnutie sp. zn. 28Cb/150/2017 nie je právoplatné, t.j. o platnosti predmetného rozhodnutia spoločnosti Carlton nebolo doposiaľ meritórne právoplatne rozhodnuté. Okrem toho poukázal na snahu žalovaného a povinných očierniť žalobcu pred súdmi tvrdeniami o jeho premyslenom protiprávnom konaní, pričom však trestné konanie nebolo žiadnym spôsobom ukončené a zároveň tieto úmyselne opomínajú, že trestné konania v predmetnej veci prebiehajú aj voči povinným. Konštatoval, že ak súdy nezákonné konanie povinných protizákonne legitimizujú, klesne reálny podiel žalobcu v spoločnosti Carlton z 33,3 % na 0,8 % a mal za to, že práve povinní sa snažia ovládnuť hotelový komplex Carlton na úkor svojho partnera. Záverom poukázal na nezákonný postup vyššieho súdneho úradníka, ktorý rozhodol o zápise údajov do Obchodného registra v konaní sp. zn. 1Re/1186/2017, uvedený zápis považoval žalobca za protiprávny.

7. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu dňa 07.02.2019. Poprel tvrdenie žalobcu o neexistencii prekážky res iudicata a uviedol, že skutočnosť, že Okresný súd Bratislava V nezastavil konanie pre prekážku litispendencie, je pre posúdenie, či právoplatné uznesenie Okresného súdu Bratislava V predstavuje pre konanie o neodkladnom opatrení prekážku právoplatne rozhodnutej veci, úplne irelevantná, a keďže je splnená podmienka totožnosti osôb a predmetu konania, musí súd konanie zastaviť. Tvrdenia žalobcu ohľadom oprávnenia pána E. prijať rozhodnutie zo dňa 21.06.2017 na základe splnomocnenia označil za nesprávne, nakoľko forma plnej moci musí byť vždy zhodná s formou úkonu (vrátane písomnej formy úkonu s úradným osvedčením podpisu), na vykonanie ktorého sa plná moc udeľuje. Mal za to, že pokiaľ Obchodný zákonník vyžaduje osvedčenie podpisu jediného spoločníka na rozhodnutí a súčasne jediný spoločník prijíma toto rozhodnutie prostredníctvom ním splnomocnenej tretej osoby, potom platí, že zákonnú požiadavku osvedčenia podpisu jediného spoločníka na rozhodnutí musí spĺňať aj podpis tohto jediného spoločníka na udelenej plnej moci. Zároveň uviedol, že daný právny záver vyplýva z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu ČR, kedy poukázal na uznesenie sp. zn. 29Odo 894/2006, taktiež vyplýva z ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov SR a zároveň ho možno logicky vyvodiť aj zo samotného účelu § 132 ods. 1 Obchodného zákonníka.

8. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných

rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť a konanie o nariadenie neodkladného opatrenia zastaviť.

9. Podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak neboli splnené procesné podmienky.

10. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

11. Podľa § 161 ods. 1, 2 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“)

Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

12. Prekážka rozsúdenej veci (*res iudicata*) patrí k procesným podmienkam a jej zistenie vedie v každom štádiu konania k zastaveniu konania. V záujme právnej istoty zákon predchádza tomu, aby v tej istej veci bolo neodkladné opatrenie nariadené niekoľkokrát alebo aby o tom istom návrhu boli vydané dve protichodné rozhodnutia. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže byť v rozsahu záväznosti výroku rozhodnutia táto vec prejednávaná znova. Táto prekážka nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, resp. vedie sa konanie a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako žalovaný, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie žalovaného). Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania, či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 97/2014 zo dňa 14.04.2016).

13. Odvolací súd v prvom rade skúma opodstatnenosť námietky žalovaného o existencii prekážky právoplatne rozhodutej veci. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že právoplatné uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie vždy zakladá prekážku veci právoplatne rozhodutej. Je tomu tak len vtedy, ak nedôjde k zmene skutkových okolností. Pokiaľ po vydaní uznesenia zamietajúceho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia dôjde k zmene pomerov (k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie), nezakladá už právoplatné rozhodnutie zamietajúce návrh na nariadenie neodkladného opatrenia prekážku *res iudicata* a súd môže rozhodnúť o novom návrhu, i keby išlo o návrh tej istej strany s petitom identickým ako bol petit návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol skôr uznesením súdu právoplatne zamietnutý. Tento princíp je upravený aj v ust. § 329 ods. 3 CSP.

V danom prípade odvolací súd zistil, že uznesenie č.k. 23Cb/90/2018-24 zo dňa 02.07.2018, ktorým Okresný súd Bratislava V rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie neodkladného opatrenia v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Bratislave ako odvolacieho súdu č.k. 3Cob/137/2018-43 zo dňa 31.08.2018, právoplatným dňa 08.10.2018, zakladá v posudzovanom prípade *impedimentum rei iudicatae*, t.j. prekážku právoplatne rozhodutej veci, a preto sa súd danou vecou nemôže opätovne zaoberať v súlade so zásadou *ne bis in idem*, t.j. nie dvakrát v tej istej veci. Nakoľko v danom prípade išlo o totožnosť osôb a totožnosť predmetu konania, ktorý bol vymedzený rovnakým skutkovým stavom a rovnakým petitom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, odvolací súd mal za preukázané, že v oboch prípadoch išlo o „tú istú vec“. V zmysle uvedeného nebola splnená negatívna procesná podmienka, spočívajúca v neexistencii právoplatného rozhodnutia v tej istej veci.

14. Súd skúma splnenie procesných podmienok v každom štádiu súdneho konania. Ak súd zistí, že konaniu bráni neodstrániteľná prekážka, musí konanie zastaviť. V danom prípade nastala situácia, keď rozhodnutie súdu prvej inštancie v dôsledku podania odvolania nie je právoplatné, avšak z dôvodu výskytu neodstrániteľnej procesnej podmienky konania, odvolací súd musí konanie ukončiť jeho zastavením. Keďže konanie na súde prvej inštancie a na odvolacom súde tvoria jeden celok,

musí byť zastavené celé konanie, nielen odvolacie. Tomu musí predchádzať zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, keďže formálne existuje, aj keď nevyvoláva žiadne právne účinky, pretože nenadobudlo právoplatnosť. Odvolací súd tento záver prijal aj s poukazom na názor Najvyššieho súdu SR uvedený v rozhodnutí sp. zn. 3Sžo/51/2011, ktorý sa týka obdobnej situácie, keď po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie zanikla strana sporu bez právneho nástupcu a konanie tak postihla neodstrániteľná prekážka, pre ktorú bolo potrebné konanie zastaviť a napadnuté rozhodnutie zrušiť.

15. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 26Cb/167/2017-106 zo dňa 20.06.2018 je nutné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP a konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zastaviť podľa § 391 ods. 1 CSP.

16. O náhrade trov konania súdom prvej inštancie a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 396 ods. 1, § 262 CSP).

17. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).